

Griffienummer 2672 /2021
Datum van uitspraak 13 SEPTEMBER 2021
Notitienummer parket
Rolnummer 21D002382

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDE**

3192

ingeschreven te
nationaliteit, RRN:

geboren te

op

van Belgische

⇒ *Ter terechtzitting van 14 juni 2021 in persoon aanwezig***1. TENLASTELEGGING**

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, **namelijk:**

door een bijgebouw (tuinberging) te hebben opgericht zonder vergunning

op het terrein gelegen te
nummer eigendom van
wonende te
door notaris te

kadastraal gekend als
geboren op te
bij aankoopakte van 24/10/2016 verleden

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te in de periode van 10 januari 2019 tot en met 28 mei 2020 (St.18 en St. 29)
door

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding door het openbaar ministerie waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 14 juni 2021.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

Op 22 februari 2019 stelde de bevoegde stedenbouwkundig ambtenaar vast dat er een bijgebouw werd opgericht op het hoekperceel in zonder vergunning. Het perceel is gelegen in woongebied. Het gebouw is opgetrokken in hout en heeft een oppervlakte van en bevindt zich in de zijtuinstrook. Op 30 september 2019 werd de regularisatieaanvraag voor een vergunning geweigerd. De reden hiervoor was ondermeer dat het gebouw zich slechts op 1,15 meter van de rooilijn bevindt, het gebouw een aanzienlijk deel van de zijtuinstrook inneemt, het gebouw aan de kant ligt waar er een fiets- en voetpad loopt en de dichte inplanting aan de straatzijde en grote visuele impact heeft.

verklaarde op 12 december 2019 dat hij het bijgebouw had gekocht bij in en dat het geleverd werd op 10 januari 2019. Hij had bij gevraagd of er een vergunning nodig was en ze hadden hem verzekerd dat dit niet zo was. Op de plaats van het tuinhuis stond vroeger ook al een kleiner tuinhuis en een speeltuig. Daarom dacht hij dat alles in orde was. Toen hij kennis kreeg van de bouwovertrading was hij onmiddellijk gestopt met de afwerking. Hij had gevraagd aan een architect om een regularisatieaanvraag in te dienen. Deze werd geweigerd en nu was hij in beroep tegen de beslissing. Ook de Deputatie weigerde de vergunning bij beslissing van 19 maart 2020.

Op 28 mei 2020 verklaarde dat hij gevraagd had aan de stad wat hij nu moest doen. Men kon hem geen info geven. Hij ging nu wachten op de directieven van het parket.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het plaatsen van een tuinberging zonder vergunning in de periode van 10 januari 2019 tot en met 28 mei 2020.

Beklaagde verklaarde ter zitting dat hij het onredelijk vond om het tuinhuis af te breken. Hij verklaarde dat er niemand last van had. Hij stelde zich vragen bij de procedure nu hij pas gehoord werd na de beslissing.

|

2.

Het vrijstellingsbesluit bepaalt dat geen vergunning vereist is voor van het hoofdgebouw vrijstaande niet voor verblijf bestemde bijgebouwen, met inbegrip van carports, indien aan volgende voorwaarden is voldaan: in de zijtuin tot op 3 meter van de perceelsgrenzen of in de achtertuin tot op 1 meter van de perceelsgrenzen. De vrijstaande bijgebouwen kunnen in de achtertuin ook op of tegen de perceelsgrens geplaatst worden als ze tegen een bestaande scheidingsmuur opgericht worden en als de bestaande scheidingsmuur niet gewijzigd wordt. De totale oppervlakte blijft beperkt tot maximaal 40 vierkante meter per goed, met inbegrip van alle bestaande vrijstaande bijgebouwen. De maximale hoogte is beperkt tot 3,5 meter.

Aangezien het bijgebouw van beklaagde in de zijtuin is geplaatst op slechts 1,15 meter van de rooilijn in plaats van op 3 meter moest er in elk geval een vergunning aangevraagd worden door beklaagde voor de plaatsing.

Bovendien bepalen de verkavelingsvoorschriften dat er principieel geen bebouwing is toegestaan in de zijtuinstroken.

Beklaagde was hierover blijkbaar verkeerd geïnformeerd in de winkel omdat de afmetingen van de berging op zich wel binnen de grenzen vallen van een bijgebouw dat vrijgesteld is van vergunning. Beklaagde had er echter moeten bij stilstaan dat dit niet betekent dat men een dergelijk gebouw mag plaatsen waar men maar wil. Beklaagde heeft zich niet geïnformeerd bij deskundigen inzake ruimtelijke ordening. Beklaagde heeft het gebouw wetens en willens geplaatst zonder vergunning en maakt een rechtvaardigingsgrond of schulditsluitingsgrond niet enigszins aannemelijk. Het feit dat de burens zich niet zouden storen aan het bijgebouw doet niets af aan de inbreuk. De regels zijn er met het oog op de goede ruimtelijke ordening die van algemeen belang is.

De schuld van beklaagde aan de feiten van de enige tenlastelegging is bewezen.

3.3 Straftoemeting

1.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

Beklaagde heeft zonder rekening te houden met de stedenbouwkundige voorschriften een tuinberging opgericht. Hij heeft hiermee zijn eigen belangen boven de belangen die de maatschappij heeft bij een goede ruimtelijke ordening, geplaatst.

|

3.

Beklaagde is 45 jaar oud en werd éénmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk. Gelet op de relatieve ernst van de inbreuk en het nog gunstig strafverleden van beklagde gaat de rechtbank in op de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

4. HERSTELVORDERING

1.

De herstellvordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur van de stad werd bij gewone brief van 17 november 2020 ingeleid bij het parket. De vordert de afbraak van de tuinberging. Er wordt geen hersteltermijn voorgesteld en er wordt geen dwangsom gevorderd. Deze herstellvordering verkreeg een positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. De herstellvordering is voldoende gemotiveerd, wettig en niet kennelijk onredelijk. De rechtbank kan de beslissing slechts marginaal toetsen en beoordeelt niet de opportuniteit. De herstellvordering is niet gesteund op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. Wel integendeel, de hersteleisende overheid toont met de uitgebreide motivering, die de rechtbank bijtreedt, concreet aan dat de gevolgen van het misdrijf niet kennelijk verenigbaar zijn met de goede plaatselijke ordening en zorgen voor een visuele smet in de omgeving. Betaling van een meerwaarde volstaat niet om de plaatselijke ordening te herstellen. Het herstel is nog niet bereikt en is nog actueel. De herstellvordering is gegrond.

Uit de beschikbare stukken blijkt inderdaad dat er een omgevingsambtenaar eerst op 18 februari 2020 een positief advies gaf, maar dat daarna bij verslag van 3 maart 2020 een negatief advies werd gegeven door een andere ambtenaar. Uit het weigeringsbesluit van de Deputatie blijkt dat beklagde werd gehoord op 3 maart 2020 en een tweede maal op 10 maart 2020. Het blijkt niet dat de procedure niet correct werd gevolgd. Beklaagde werd gehoord en er werd rekening gehouden met zijn opmerkingen.

2.

De rechtbank zal het herstel in oorspronkelijke toestand zoals gevorderd opleggen binnen een termijn van zes maanden. De rechtbank kan ambtshalve geen dwangsom opleggen.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

|

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 66;
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting).

UITSPRAAK

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- gelast de **OPSCHORTING** van de uitspraak van de veroordeling van beklaagde **gedurende een proeftermijn van drie jaar**.

Bijdrage - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**;
- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **293,60 euro**.

HERSTEL

De rechtbank:

- beveelt beklaagde om binnen een termijn van **zes maanden** na het definitief worden van dit vonnis over te gaan tot het **herstel in oorspronkelijke staat**, namelijk tot het verwijderen van de tuinberging gelegen op het perceel

en laatste blad

- machtigt, voor het geval dat het herstel in de oorspronkelijke toestand niet binnen de gestelde termijn wordt uitgevoerd, de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester van de stad overeenkomstig artikel 6.3.4, § 1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening tot ambtshalve uitvoering ervan.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **DETIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND EENENTWINTIG** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituut Procureur des Konings,
Met biïstand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de **15 SEP, 2021**
De griffier-hoofd van dienst,

griffier-hoofd van dienst

